

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

KRIKI IZ OLGICE

Številka 1, December 2003, LETNIK XV

JESENSKE
DELAVNICE

IMAMO SVOJ
KOLEDAR

PROJEKT MOJ
PRIJATELJ JE
DRUGAČEN

DRŽAVNO
TEKMOVANJE V
RAZVEDRILNI
MATEMATIKI

OTROŠKI
PARLAMENT

KAJ JE NOVEGA NA OLGICI

Saj na Olgici dolgčas ni,
25. dan šole praznujemo zdaj mi,
to srebrni jubilej je,
na čagi v centru zberemo se.
Tam sreča se staro in mlado,
ki poje in pleše rado.

Šola že tako dolgo stoji,
da devetletkarji zraven so prišli.
Otroci stari so šest let
pa v šolo hodijo noret –
pa ne zares tega vzet.

Vse kar se je novega zgodilo,
na naslednjih straneh se bo zvrstilo,
saj so mladi pisci
zgodbe in misli nam zaupali.

Uredništvo

LITERARNI
KOTIČEK

TUJI JEZIK

SE
PREDSTAVIMO

LIKOVNI
IZDELKI

GLEDALIŠKA
PREDSTAVA

TEKMOVANJE
IZ LOGIKE

PROJEKT: MOJ PRIJATELJ JE DRUGAČEN

Leto 2003 je Svet Evropske Unije razglasil za evropsko leto invalidov. Lions klub Ptuj in Mestna občina Ptuj sta pripravila vrsto aktivnosti, ki so se odvijale od 3. 11. do 7. 11. V te aktivnosti se je vključila tudi naša šola in pripravila veliko dejavnosti na to temo. Izvedli so manjši projekt z naslovom MOJ PRIJATELJ JE DRUGAČEN, v katerega so se vključili vsi učenci na šoli skupaj s svojimi učitelji. Projekt je temeljil na vseh oblikah drugačnosti. Ljudje se med seboj razlikujemo. Nekateri so veliki, drugi močnejše postave, temnolasi, svetlolasi. Imamo različne poglede, vrednote, interese. Nekateri med nami se težje učijo, živijo v težkih socialnih razmerah, drugi v sposobnostih prehitujejo. Nekaterim je bolezen ali nesreča spremenila vsakdanjik, kljub temu pa vsi živimo v istem prostoru, hodimo na isto šolo, trgovino. Zato pa se moramo naučiti sprejemati drugačne ljudi. Tako smo izvedli naslednje:

Razredna stopnja:

- pogovori oziroma delavnice na razrednih urah
- predstava učencev iz Zavoda za slepo in slabovidno mladino iz Ljubljane, mentorica Aksinija Kermauner. Na zanimiv način so nam slepi in slabovidni predstavili svoje sposobnosti, ki so res velike. Pokazali so nam, kako s pomočjo drugih čutov zaznavajo in spoznavajo svet okrog sebe.
- urice v knjižnici
- priprava razstave.

Nuša TURK, 2.b

Predmetna stopnja:

- Prav tako kot učenci razredne stopnje so se tudi učenci višjih razredov na razrednih urah pogovarjali o drugačnosti.
- Izvedli smo srečanje učencev 5., 6., 7. in 8. razredov s predstavniki slepih in slabovidnih iz Društva slepih in slabovidnih iz Ptuja, ki so s pomočjo različnih pripomočkov, ki jih uporabljajo slepi in slabovidni, predstavili svoje delo, učenje in načine komuniciranja z ostalimi ljudmi.
- Nekaj učencev predmetne stopnje se je udeležilo tudi kegljanja, ki so ga pripravili člani iz društva paraplegikov iz Maribora. Srečanje je bilo zanimivo, poučno in družabno.

Večina učencev naše šole si je ogledalo tudi razstave in druge prireditve, ki so jih organizirali in izvedli Lions klub Ptuj in Mestna občina Ptuj v različnih ustanovah na Ptuj.

Zapisale : Anuša, Monja, Iva 2.b z učiteljico Vido

Urban NEUDAUER, 5.b

Drugačen Tejček

Tejček je bil ta dan žalosten. Mirka mu je rekla, da je grd, zabit, butast in nor. Tejček je to povedal učiteljici, učiteljica pa staršem. Tako je naslednji dan Mirka imela za domačo nalogo 50 strani dolg spis. Čez 2 dni je Mirkina prijateljica Teja rekla, da Mirka ni lepa. Takrat je Mirka spoznala, kako se počuti Tejček. Spoprijateljili so se in šli v toplice.

Jaš MEŠKO, 2.b

DRUGAČEN

Videl sem drugačnega. Bil je čisto drugačen od mene: Vsi so ga zasmehovali. Tudi jaz sem bil tak.

To se je dogajalo pred leti. Kar naenkrat pa sem v njem videl nekaj lepega. Stopil sem k njemu in rekel: "Bodiva prijatelja do konca svojih dni."

Martin A. EMERŠIČ, 2.b

Urban ILEC, 2.b

Tina KOJC, 5.a

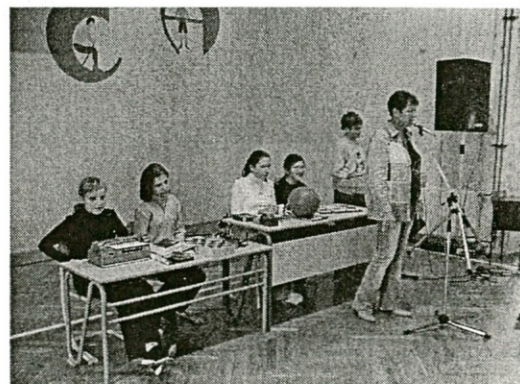
MOJ PRIJATELJ JE DRUGAČEN

Luka je šel po mestu s prijateljem. Videla sta moža in sta si rekla: "Glej, tam je prizadeti stric." In sta se smejala, smejala, tako da so se vsi vaščani prestrašili. In zanimalo jih je, zakaj se tako smejita. Potem sta se nehala smejati in sta šla dalje. Ko sta prišla domov, je mama vprašala Lukca, zakaj sta vsa zadihana. Lukec je rekel: "Smejala sva se. "Zakaj pa?" "Zato, ker sva videla prizadetega gospoda." Mama je rekla, da to ni smešno in kako bi se midva počutila, če bi bila prizadeta in bi se nama vsi ljudje smejali. Morala sva do gospoda, da se mu opravičiva.

Urban ILEC, 2.b

UTRINKI S PREDSTAVE

NENADOMA SE JE VREME SPREMENILO

Nov poletni dan, takšen kot je značilen za ta letni čas: vroč, brez enega samega oblčka in s cestami, polnimi avtomobilov, ki se po polžje premikajo k morju. Pri Jagodi, prodajalni sladoleda, si manejo roke, otroci hodijo v toplice, moj oče besni zaradi vročine, jaz lenarim, skratka, na zahodu nič novega.

No, vsaj tako je kazalo! Če bi kdo v tej nenormalni vročini pod modrim nebom samo namignil, da bo dež, bi ga zaprli v najtemnejši kot psihiatrične klinike. A če bi pogledali oblake, temne grozeče oblake, polne vode in bliskanja, bi verjetno pritrdili: dež bo.

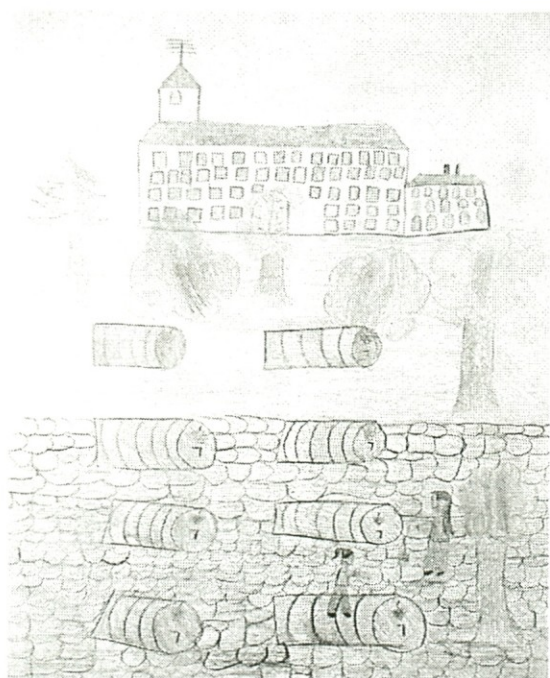
Kaj dež! Megalomanska eksplozija narave, ki se bo izzrcalila v nevihti, pravi mali hudi uri. Fronta težkih oblakov se je valila prek neba počasi, a vztrajno. Sedaj oddaljeno grmenje ni bilo več le odmev, postalo je vse glasneje. Mesto se je začelo prazniti, kot če bi v njem odkrili ebolo. Ljudje so tekali v gostilne, čeprav niso bili žejni, sprehajalci so obstali, vedoč, da bodo kmalu premočeni do kože. Še desetinka sekunde in sonce je izginilo za oblaki, kot bi ga le-ti pogoltnili, nad mesto pa je legel mrak in vonj po neizogibnem naliveu. Kmetje so začeli preklinjati: "Prej suša, sedaj še toča?" Jaz pa sem si porajanje nevihte ogledoval skozi okno. Zavel je hladen veter in dvigal pesek v zrak, pograbil je listje z vej in ga vrtinčil, se igral z njim. Naenkrat se je zabliskalo, zrak pa je zatresel silovit pok, ki se ga je slišalo kilometre daleč, steklo v okviru našega okna pa je

vztrepetalo. Zaprl sem ga, pa ne iz strahu, marveč zato, ker je v sobo veter, pihajoč kot burja okrog vogalov, prinašal vso mogočo nesnago. Začelo je liti in debele kaplje so ohladile vroča tla, grmelo in bliskalo se je skorajda vsako sekundo in hrup je bil neznosen: Veter je raznašal dežne kaplje zdaj sem, zdaj tja, pa spet v okna in stene hiš, v katerih so se začele prižigati luči. Kaplje so kot kladiva začele teči po steklu, pločevini avtomobilov, drevesnem listju, rožah... Korita so bila polna vode, zelja premočena, luže prepolne, začelo pa je poplavljeni tudi kleti. Sredi vsega tega pa so na delo hiteli gasilci. Bliskanje, dež, mrak, grmenje kot v kakšni grozljivki, postalo pa je še hladno. Drava je pobesnela in hitela dalje, jaz pa sem to očaran nemo opazoval. Grmenje in bliskanje je še zadnjič odjeknilo, dež je upočasnil ritem, sonce se je naposled le prikazalo in zarisala se je mavrica.

Sergej HARLAMOV, 8.b

IZDELALI SMO KOLEDAR

Za nakup nove računalniške opreme

Radi bi zbrali denar za novo računalniško opremo, zato smo sklenili, da naredimo z učenci šole koledar. Ker pa je to premalo denarja, smo se odločili, da naredimo še voščilnice, vizitke... Prodajali jih bomo ljudem v mestu.

Začeli smo pred nekaj tedni in končali uspešno. Na koledar smo risali ptujske značilnosti. Ta koledar je namenjen letu 2004. Da bi bile naše slike lepše, nam je pri tem pomagala učiteljica Lea Kralj. Risbe smo risali s kredami. Res je, veliko truda smo morali vložiti, a smo vendarle uspeli!

Maja DREVENŠEK in Urška BELŠAK, 5.a

Marija Lučka NEUDAUER, 1.b/8

BIL SEM NA DELAVNICAH. RISAL SEM RISBO ZA KOLEDAR. NARISAL SEM VELIKONOČNE PIRHE. NA RISBI SEM TUDI NARISAL PTUJSKI GRAD. POD GRADOM SEM TUDI NARISAL PARK.

Aljaž PUŽ, 1.a/8

TUJI JEZIK

DAS BIN ICH

Ich bin Miha und komme aus Slowenien. Ich lebe in Ptuj in einem Einfamilienhaus. Ich habe keine Geschwister. Meine Eltern heißen Breda und Mojmir. Sie sind nicht streng und ich liebe sie sehr. Ich habe einen schwarzen Kater. Sein Name ist Bucko. Wir sind gute Freunde. Jetzt besuche ich die achte Klasse der Grundschule Olge Meglič in Ptuj. Mein liebstes Schulfach ist Slowenisch. Ich habe viele Freunde. Mein bester Freund ist aber Karlo. Wir sind viel zusammen und ich kann mich immer auf ihn verlassen.

In der Freizeit trainiere ich Basketball, lese gern Bücher; am liebsten sehe ich fern.

Ich weiß noch nicht, was ich einmal beruflich werden möchte, aber ich werde sicher studieren, deswegen werde ich nächstes Jahr ins Gymnasium gehen.

Miha ANDRIČ, 8.c

I ♥ U

I LOVE YOU.
YOU'RE SO SWEET AND SO COOL.
I LOVE YOU.
YOU'RE BEAUTIFUL.

I LOVE YOU AND YOU LOVE ME
THAT'S THE WAY IT SHOULD BE.

I'M DREAMING ABOUT YOU.
AND I HOPE THAT YOU'RE DREAMING
ABOUT ME TOO.

I LIKE YOUR EYES.
THEY'RE SO NICE.
THEY ARE VERY BROWN.
THEY KNOCK ME DOWN.

I LIKE YOUR FACE
IT BRINGS ME TO THE SPACE.

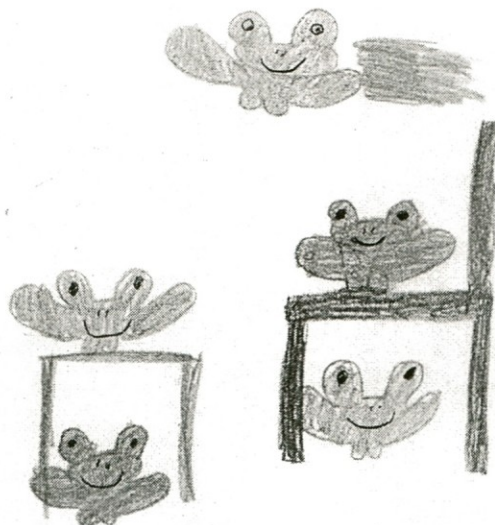
CAN WE SPEND SOME MORE TIME
TOGETHER,
BECAUSE I THINK THAT THIS WILL BE
BETTER.

I LOVE YOU.
YOU'RE SO SWEET AND COOL.
I LOVE YOU.
YOU'RE BEAUTIFUL.

Miha ANDRIČ, Karlo PINTARIČ, Eva
FEKONJA, Barbara KODRIČ, 8.c

FROGS, FROGS

Frogs, frogs, everywhere.
On the table and under the chair.
Look on the floor and under the door.
Red frogs here, green frogs there.

Nuša ERJAVEC, 3.a

SUE

BENNY

Neja GRIL, 1.a/8

Touch your hair
And wiggle your nose.
Touch your ear
And tap your toes.
Open your mouth
And wink one eye.
Now close your mouth
And wave 'Goodbye'

Lucija VUK, 3.a

OTROŠKI PARLAMENT

Ines ZUPANIČ – TOMAŽIČ, 3.b

KAJ JE LEPO

Kaj pomeni lepo?
 Kje živi to lepo?
 Lepo je, kadar drevje raste
 in se spreminja v različne barve.
 Lepo je, ko te zjutraj sonce prebudi
 in ko zasvetijo zvezdice na nebu.
 Takrat posije luna in vsem upanje razdeli
 in če imaš kakšno željo in si močno
 želiš, da se ti uresničila bi,
 v tem moraš vztrajati.

Lara ZAVRNIK, 3.a

Katja JEZA, 7.b/8

POSLUŠAJ SVOJE SRCE

Nekoč sta živela Janko in Metka. Janko je bil dober fant, lepo je govoril in nasploh so ga vsi imeli radi. Veljal je za kmečkega dečka in čeprav ni verjel v boga, je redno hodil k maši.

Nekega dne se je zaljubil v prelepo punco z imenom Metka. Metka je bila iz bogate družine, njen oče je bil trgovec, mama pa je doma gospodinjala. Njen oče se je že dogovoril z drugim trgovcem, da se bo Metka poročila z njegovim sinom, vendar Metke on ni zanimal, saj je bila povsem zaljubljena v Janka, on pa v njo. Srečevala sta se vsak drugi dan pri maši in imela sta si povedati dosti stvari. Metkin oče jima je ostro nasprotoval in zato je Metka zbežala od doma k Janku.

Kljub temu da nista imela veliko denarja, sta živela srečno. Ustvarila sta si majhen domek. Svojim otrokom sta dopustila, da si lahko izberejo ljubezen svojega srca.

Nejc ŽMAVC, 7.b/8

MODNO OBLIKOVANJE BARBARE PLAVEC

Vsak teden v sredo imamo modno oblikovanje, ki ga vodi gospa Barbara Plavec. Ta krožek je letos prvič na šoli. Obiskujemo ga učenke 7. in 8. razreda osemletke. Letos smo tudi nastopale na dnevu šole. Vsako sredo rišemo skice, poslušamo glasbo, se učimo pravilno hoditi po modni pisti,...

Tjaša MEDVED in Katja MRŠNIK 7.a/8

14. DRŽAVNO TEKMOVANJE V RAZVEDRILNI MATEMATIKI

Udeleženci: Tadej Kolar, Živojin Jovanovič, Nejc Žmavc, Jure Levstik, Aljaž Vidovič, Danijel Janžekovič, Tamara Kolar. Čestitamo vsem, posebej pa še Tamari Kolar za doseženo prvo mesto z osvojenimi vsemi možnimi točkami.

18. REGIJSKO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Udeleženci: Urban Neudauer, Tadej Kolar, Vesna Rojko, Jana Verbančič, Tamara Kolar, Jana Kovač, Živojin Jovanovič, Jure Levstik. Urban Neudauer, Tadej Kolar, Živojin Jovanovič in Vesna Rojko so osvojili srebrno priznanje. Iskrene čestitke.

SE PREDSTAVIMO

MOJI PRIJATELICI STA
NEJA IN ELIN.
SKUPAJ SE POGOVARJA-
MO. ZNATA MI ZAUPATI.
RADI SKUPAJ RIŠEMO.
POTOLAŽITA ME KO-
SEM ŽALOSTEN.
SKUPAJ HODIMO V 1A/8
SKUPAJ HODIMO K -
DODATNEMU POUKU.

Lejlaž Suž 1A/8

Moja prijateljica je Neja. Zaupam ji svoje skrivnosti. Skupaj se igrava. Včasih se skregava. Prijazna je do mene. Skupaj se smejiva. Pripovedujeva si šale. Potolaži me, ko sem žalostna.

Elin KAMENŠEK KRAJNC, 1.a/8

Moja prijateljica je Elin. Skupaj se igrava in pogovarjava. Se ne kregava. V razredu skupaj sediva. Rada piševa, rada hodiva v šolo.

Nino KOVAČ, 1.a/8

Moja prijateljica sta Elin in Nina. Skupaj rišemo, se igramo in zabavamo. Občasno se tudi skregamo.

Neja GRIL, 1.a/8

SEM MIHA. SEM UČENEC 1.B. V ŠOLI JE LEPO. MOJI UČITELJICI JE IME ALENKA ŠTRAFELA. SPOZNAL SEM VELIKO PRIJATELJEV.

Miha KOSI, 1.b/8

Hodim v šolo Ogle Meglič. Moji prijatelji so Anja, Lučka, Iris, Iva, Larisa in Taja. Dobro se počutim. Spoznala sem nove prijateljice.

Maša ŠTEBIH, 1.b/8

JESEN

Jesen je lepa, lepa kot ti.
Najde te, poišče te in pride pote.
Vodi te, pelje te, da srečen si.
Sreča te jesen, jesen je lepa,
če poslušáš jo takrat, ko se zbudi.
Pleši med listi, poj med listi,
ker ona posluša te, pa čeprav je ni.

Lucija VUK, 3.a

Tjaša BRUMEN, 2.b

LUKA IN OČE V SADOVNJAKU

"Luka, vstani", je rekel oče. Luka je vstal, se umil in oblekel. Očeta je vprašal: "Kaj bova pa zdaj?" Oče mu je razložil, da gresta na obisk k babici. Pogledat gresta, ali so v njenem sadovnjaku jabolka že zrela.

V sadovnjaku je bilo veliko jablan. "Danes bomo pobirali jabolka, jih zlagali v zaboje in shranili v klet za ozimnico", je povedal Luku oče. "Lahko boš plezal po lestvi", je še dodal.

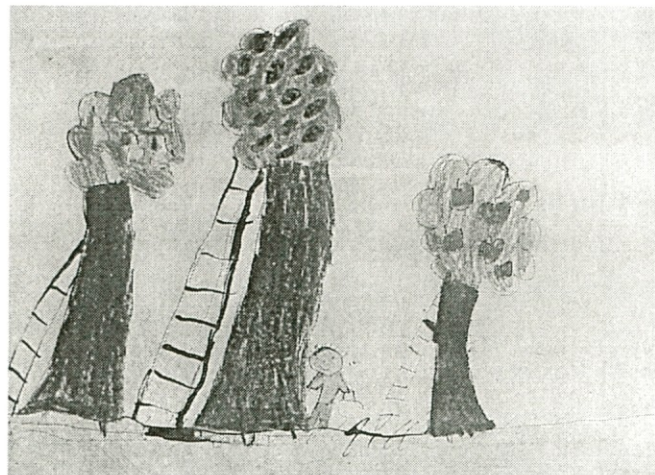
Luka je pobiral jabolka, plezal po lestvi in zlagal jabolka v zaboje. Ko so opravili vse delo, sta se poslovila in prijetno utrujena odšla domov.

Lea Lepoša, 2.a

TRGATEV

V vinogradu raste veliko vinskih trsov. Na vrhu hriba je klopotec. Nekega dne so prišli trgači in začela se je trgatve. S sabo so prinesli škarje in vedra ter začeli rezati grozdje. Iz vedra so ga vsuli brentarju, da ga je odnesel v stiskalnico. Tam so grozdje stisnili in pritekel je mošt. Ko bo mošt zavrel, bo nastalo vino. To je alkohol, otroci ga ne smejo piti!

Eva Kukec, 2.a

Luka nabira jabolka, 2.a OPB

GOZD SE PODIRA

V gozd so prišli ljudje. Živali so se prestrašile. Začeli so sekati drevesa, žagati veje, da bodo imeli pozimi drva za gretje. Živali so rekle: "Rešiti moramo gozd!" Veverica je dodala: "Zaman, vse to je zaman!" Ker niso našli rešitve, so se živali poskrile, da jih ljudje ne bi videli. Ljudje so veliko dreves posekali in grmov uničili, nato pa odšli. Živali so prišle iz svojih skrivališč. Zajček je žalostno rekel: "Gozd je uničen." Pa se oglsil medved in zabrunda: "Nič ne morem o narediti, pojdimo v drug gozd." In živali so rekle: "Pa pojdimo."

Lea Lepoša, 2.a

PRAZNIK V GOZDU

Jeseni zeleni listi spremenijo barvo. Postanejo rumeni, rjavi in zelenkasti, nato pa odpadejo. Nekaj časa so še pisani po tem pa postanejo rjavi. To pomeni, da se posušijo.

Ines ZUPANIČ- TOMAŽIČ, 3.b

Avalon IVANUŠA, 3.a

MOŽ Z ZGUBANIM OBRAZOM

Nekoč je v stari kamniti hiški živel solinar. Preživel je s pridobivanjem soli. Njegov obraz je bil zguban zaradi vsakodnevnega dela na vročem soncu. Njegov trud je bil poplačan z neštetimi kristali soli.

Nekega dne so se nad morjem zgrnili sivi oblaki. Začel je pihati močan veter in mož z zgubanim obrazom se je ustrašil, da bo ostal brez svojega pridelka, v katerega je vložil toliko truda.

Po morju je priplula ribiška ladja, na kateri je bilo veliko ribičev, ki so mu pomagali pospraviti sol na varno. Starec je bil srečen in se je ribičem oddolžil z vrečko belih kristalov.

Krajnc UROŠ, 7.b/8

LJUBEZEN JE TEŽKO PREMAGATI

Živela je punca Jana, stara devetnajst let, ki ni bila kaj prida srečna v življenju. Imela je fanta, ki jo pustil saj ni smela nikoli biti z njim.

Ko je spoznala novega fanta, je pobegnila z njim na zabavo, a jo je še pred začetkom tam že čakal oče in jo odpeljal domov. Fant je nekaj časa naskrivaj hodil k njej, a ga je oče s puško nagnal. Ko sta se spet srečala, ji je fant rekel, da morata nekaj ukreniti.

Drugi dan sta ob enih zjutraj že bila pred hišo s puško v fantovi roki. Vstopila sta v spalnico, kjer sta spala starša. Ko je fant videl, kako spita, je takoj vedel, da ne bo mogel, a ga je punca prisilila, da je zamižal in stisnil na petelina.

Zjutraj je že bil na hladnem, saj ga je punca izdala. Takoj je začela osvajati drugega fanta. Z njim je bila, saj ni imela več staršev, ki bi jo zadrževali. A policija in fant so začeli sumiti tudi njo, saj ni zgledala prav nič prizadeta in na dan umora je že imela novega fanta. Ko jo je novi fant peljal domov, je imel na sebi nameščenega hrošča (mikrofon) in je bil na zvezi z policijo. Rekel ji je: »Slišal sem vse, kaj si naredila za najino ljubezen!« Odgovorila mu je: »Kako to misliš?« »Vem, da si ubila starše za naju! Zdaj vem da me ljubiš.« »Res je!«, mu je odgovorila in ga poljubila. A poljub je prekinil glasen zvok siren. Pogledala je na obleko in videla hrošča. Zavpila je: »Ti prekleti pes, izdajalec!«

Punca je dobila dve leti kazni zaradi načrtovanja umora, fant pa šestnajst let zaradi umora.

Aljaž VIDOVIČ, 7.b/8

ROALD DAHL

GREGORJEVO ČUDEŽNO ZDRAVILO

Gregor je bil velik fant, ki ga je njegova oma zelo živcirala. Govorila mu je, naj ji prinese čaj s tremi kockami sladkorja. Ko ji prinese čaj, mu reče za še več sladkorja. To mu ni všeč, zato ji pravi coprnica, tečnoba in vse drugo, kar se spomni. Vedno mora oma ob enajstih vzeti zdravilo. Zato se Gregor nekega dne odloči, da ji bo zmešal novo čudežno zdravilo. Zmeša vse mogoče, kar najde, in zlije v majhno stekleničko. Zdravilo pa je takšne barve kot čaj. Zato oma ne opazi razlike. Oma poje zdravilo in zraste, da predre strop. Takrat pride Gregorjev oče, ki je zelo vesel, ker misli, da bodo obogateli, če povečajo krave in kure ter ovce. Oče ga vpraša, kje ima zdravilo. Gregor reče: "Zadnji dve kapljici sem dal piščancu, ki je zrasel v kuro. Zdravilo pa sem vrgel v koš." Oče je začel delati novo zdravilo. Prvič ga je poskusil na majhnem piščancu, potem je poskusil na drugem in tretjem. Prvi se je povečal, drugemu so zrasle noge in tretjemu vrat. Tako sta se Gregor in njegov oče nečesa domislila. Bil je čas za ominno zdravilo. Pobralla sta čudežno zdravilo in ga dala omi. Oma se je pomanjšala v pikico in ugriznila Gregorja. Takrat je izginila. Oče in Gregor sta jo iskala, vendar je nista našla. Gregor je razmišljal in gledal v ominno čokoladico. In takrat se je končalo.

Gregorjevo čudežno zdravilo (zvarek)

SESTAVINE:

- 3 lasi
- 4 kg listov
- 2 kg kačje sline
- 10 mačjih dlak
- 12 krempljev in
- 2 kosa kože ter ostanki polžje hišice (lahko tri)

Vse sestavine damo v lonec z vodo, malo premešamo in dodamo kremplje po okusu. Potem pa kuhamo 2 uri.

Lucija VUK, 3.a

RECEPT ZA POMANJŠANJE BABIC

- zelo dosti whiskas hrane za muce
- dva šampona proti prhljaju
- pekoče sredstvo proti bolham
- tri ogromne kaktuse
- vijolično omako s sladkorjem (do 99 kock)
- zmleti poper s smetmi
- debelo volneno jopico ali pulover
- deset mililitrov rdečega vina
- petdeset kovancev (priporočam po dva)
- pol ali četrtino suhe breskve
- paket sveže kupljenih gumic
- očetov ali bratov (star) copat
- obvezno mamino ruto
- če je mogoče, dodaj še lansko spričevalo

Lea LEPOŠA, 2.a

POZOR! Če dodaš več kot štiri kaktuse, postane babica enocentimeterska ali pa eksplodira po dveh in pol dneh!

PRIPRAVI: Vse daj v pečico in peci pri 99 minut in natanko 6 stopink! Pečico daj na osem, tako da počí in se kadi. Ko je pripravljeno, obvezno potresi z začimbami. Potresi po dve žlički v minuti. Pazi, da ne bo teklo, raje daj po pol žličke. Če ne deluje, naj hitro popije sladko mleko s podganami (priporočam do osem litrov).

Ana Auer, 4.a

SREČA V NESREČI

Živela je punca z imenom Anita. Stara je bila sedemnajst in se je rada družila s fanti.

Doma se niso najbolje razumeli. Mama je bila brez službe, oče pa je ves dan hodil po terenu. Ker je bila najemnina za stanovanje zelo visoka, denarja pa ni bilo, so se morali čez dva dni izseliti. Anita je bila zelo obupana.

Noč pred selitvijo je odšla na zabavo. Tam je srečala veliko fantov, eden pa jo je posebej privlačil. Odločila se je, da ga osvoji. Povabila ga je na zmenek. Na zmenku se ji je Jure predstavil in ji povedal, da mu je všeč. Anita mu je povedala, da se bo naslednji dan preselila. Jure se je za hip ustrašil, da je ne bo nikoli več videl. Anita mu je povedala, v kateri ulici bo poslej živela. Jure se je začel smejati. Vprašal jo je, če si je ulico izmislila. Anita mu je rekla, da ne. Vprašala ga je, zakaj se je smejal. Jure ji je odgovoril, da tudi on stanuje v tej ulici. Anita je bila presrečna, ko je to izvedela. Komaj je že čakala, da se preselijo.

Naslednji dan so se preselili in Anita je postala Juretova sosedka. Starši so se med seboj spoznali in postali dobri sosedje ter prijatelji. Juretov oče je bil šef dobro stoječe tovarne. Takoj je zaposlil Anitino mamo. Tudi oče je dobil delo v tovarni, da mu ni bilo več potrebno hoditi po terenu in je imel več časa za družino.

Vsi neljubi dogodki so bili pozabljeni. V družino se je končno naselila varnost in mir. Jure in Anita sta bila zelo srečna.

Žan BEDENIK, 7.b/8

Blažka KRIŽAN, 7.b/8

GRAJSKI VRTNAR

Pred davnimi časi, ko so še "živeli" gradovi, se je zgodila zgodba s srečnim koncem. Na gradu so srečno živeli graščak, njegova žena in hči. Seveda ni manjkalo služinčadi, tudi vrtnarja so imeli. Nekega dne je vrtnar veselo prepeval o tem, kako ga ima grajska hči rada in on njo. To je slišal graščak, ki je gledal skozi lino na vrt. Močno se je razjezil in ga preklel. Žena ga je hotela ustaviti in ga je prepričevala, da se je samo napil. Vendar ni pomagalo. Takoj je poklical sodnika in mu ukazal, naj izreče sodbo vrtnarju, da mu bodo odsekali glavo. Ko pa je to slišala grajska hči, je postala zelo žalostna. Svojemu očetu je rekla: "Če jo boste odsekali vrtnarju, jo boste morali tudi meni!" Oče jo je prepričeval, vendar se ni dala. Drugi dan je napočil ta trenutek. Množica se je zbirala okoli vrtnarja, ki je imel zvezane roke in noge. Tedaj pa je grajska hči planila na vrtnarja in velela: "Če boste ubili njega, boste morali tudi mene!" Graščaku je prekipelo. Oba je nagnal in jima zaklical, da jo noče več videti. Grajska hči in vrtnar sta zbežala in prvi dan preživela v gozdu. Naslednji dan pa sta v gozdu zagledala majhno hiško in potrkala. Odprla jima je stara gospa in jima ponudila pomoč. Poslej sta živela srečno v skromni hišici in uživala v življenju.

Katja MRŠNIK, 7.a/8

Nino KOVAČ, 1.a/8

Urednica: Lidija ŽMAVC
Lektorirala: Vera GOLOB
Računalniška obdelava: Matjaž ŽURAN
Sodelovali učenci: Romano PRAVDIČ

OŠ OLGE MEGLIČ

K 908 Domoznanstvo
KRIKI IZ OLGICE
/2003/1

100000130

COBISS